

Liturgiczne wspomnienie patrona młodzieży przypada 18 września. Dla młodych ludzi nastąpił okres, który często stawia ich przed nowymi wyzwaniami. A jednym z najlepszych od pokonania wyzwań jest św. Stanisław Kostka, który dla osiągnięcia swego celu stawiał opór możliwym rodzicom, nie unikał pracy, która nie odpowiadała jego stanowi szlachcica, nie bał się trudu samotnej wędrówki z Wiednia do Rzymu i nie narzekał w chorobie. Młody święty może być dobrym doradcą dla chłopców i dziewcząt w rozpoczynającym się okresie nowego roku

akademickiego, a znaczy w czasie nowych decyzji i planów.

†

Lekcje od świętego Staszka

1. Stanisław może uczyć młodych ludzi cierpliwości i wytrwałości. Młodzież często oczekuje specjalnego traktowania. Kostka tymczasem nie bał się pracy w kuchni i szorowania korytarzy w domu księdza, gdyż ta próba może nabiżyć go do osiągnięcia celu. Nie czekał na specjalne zaproszenie z Rzymu, ani nie zniechęcał się pierwszymi przeciwnościami, które zaczęły się już w Wiedniu.

2. Bardzo inspirujące w historii Stanisława jest jego nieplanowanie. Często myślimy, że musimy napisać scenariusz naszego życia, a następnie go odtworzyć. Ale w taki dzień jak dzisiaj, Staszek Kostka wyruszył w podróż – nie wiedząc, co go czeka. Wiedział tylko to, że Pan pobłogosławi jego drogę. Wszystko, co odnajdował w trakcie swojej podróży, przyjmował jako błogosławieństwo Boga. Otrzymywał „wszystko” i szedł dalej.

3. Zaskakuje i zachęca do rozważania zdanie wypowiedziane przez Stanisława w drodze do Rzymu: **„Zdałem sobie sprawę, że podążałem za czymś bardzo ulotnym. Ale moje pragnienie było tak silne, że nawet nie myślałem o zawracaniu. A to nasze pragnienia definiują, kim jesteśmy!”**. Nasze pragnienia określają to, kim jesteśmy. Jeśli mamy jakiegokolwiek pragnienia, może oznaczać to, że pochodzą od Boga i wtedy powinniśmy za nimi podążać.

4. W pragnieniach jest także bardzo ważna chęć nieustannego rozpoznawania i wykonywania woli Bożej. Lecz Kostka nie robił też tego sam, ale wiernie słuchał rad kierowników duchowych i przełożonych, i szedł za nimi.

Często w historii św. Stanisława Kostki kładziemy nacisk na jego aktywizm – na odwagę, gdy wyruszył w drogę, i na wytrwałość, gdy mimo trudności trzymał się postanowionej decyzji. Myślimy wtedy jednak po ludzku i przypisujemy wszystko jego działaniu – jak gdyby robił wszystko własnymi siłami. W rzeczywistości on otworzył się tylko na wolę Bożą i pozwolił się poprowadzić. I w tym jest jego główna lekcja.

□ □ □ **Stanisław Kostka – jezuita, święty Kościoła katolickiego. Urodzony prawdopodobnie w g**

□ □ □